

ชื่อพื้นเมือง

กาชะลองคำ

ชื่อสามัญ

Tree Jasmine

ชื่อวิทยาศาสตร์

ชื่อวงศ์

BIGNONIACEAE

ชื่ออื่น

กากี (สุราษฎร์ธานี) และเปาะ ลำเภาหรือหลามตัน (ลำปาง) จางจีต (เชียงใหม่) สะเภา
อ้อยช้าง (ภาคเหนือ) ปีบทอง (ภาคกลาง)

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ผลัดใบ สูง 6-20 เมตร ลำต้นเปลาตรง เปลือกนอกสีเทา มี
ช่องระบายอากาศขนาดใหญ่ทั่วไป เปลือกแก่แตกเป็นร่อง หรือคกสะเก็ด เปลือกในสีขาวอม
เหลืองอ่อน เรือนยอด หนาแน่น กว้างขวาง กิ่งกุ่มงุ้มตั้งฉาก สามารถกระจายพันธุ์ตาม
ธรรมชาติได้ดี

ใบ เป็นใบประกอบแบบขนนกสองถึงสามชั้น เรียงตรงข้ามสลับตั้งฉาก ยาว 20-60 เซนติเมตร
ใบย่อย 3-5 คู่ รูปรีแกมใบหอก รูปไข่แกมใบหอก หรือขอบขนานแกมใบหอก กว้าง 2-4.6
เซนติเมตร ยาว 5-12 เซนติเมตร ปลายแหลมยาว โคนเบี้ยวแหลม ขอบใบเรียบ ก้านใบย่อย
ยาว 0.3-1.1 เซนติเมตร ค้ำ

ดอก ก่อนออกดอกจะผลัดใบหมดต้น ดอกออกเป็นกระจุกตามกิ่งและลำต้น กระจุกละ 5-10 ดอก
ช่อดอกยาว 1-1.7 เซนติเมตร มีขนนุ่มประปราย ก้านดอกยาว 1 เซนติเมตร มี 3-8 ดอก กลีบ
รองกลีบดอกติดกันเป็นหลอดคล้ายรูปกระสวยแกมรูปไข่ ยาว 1.5-2.2 เซนติเมตร มีสีน้ำตาล

แดงหรือสีม่วงอมแดง ม

ผล ผลเป็นฝักติดห้อยลงจากกิ่งที่ออกดอก ยาว 32-45 เซนติเมตร กว้าง 4-6 มิลลิเมตร เมื่อผลอ่อนสีเขียว พอแก่สีน้ำตาลเทา ค่อนข้างบาง แตกออกเป็นสองซีก ภายในผลมีแกนทรงกระบอกยาวเรียว เมล็ดมีเมล็ดอยู่จำนวนมาก เมล็ดแบน มีปีกยาวแคบ ด้านข้างบางทั้งสองด้าน ความยาวเมล็ดรวมป

การขยายพันธุ์

นิยมใช้เมล็ด การตอน การปักชำกิ่งและหน่อที่แตกจากราก ในการขยายพันธุ์

การกระจายพันธุ์

พบทุกภาคตามป่าเบญจพรรณ และชายป่าดิบแล้งบริเวณเชิงเขาจนถึงพื้นที่สูงจากระดับน้ำทะเล 1,000 เมตร ขึ้นตามธรรมชาติตามเทือกเขาหินปูนที่ค่อนข้างชื้น

ประโยชน์